

ת"פ 26882/09/09 - מדינת ישראל נגד סוהייל זרייק

בית משפט השלום בעכו בשבתו בבית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 26882-09-09 מדינת ישראל נ' זרייק
תיק חיצוני: פמ"ח 1197/09

בפני	כב' השופטת רונית בש
המאשימה	מדינת ישראל
נגד	
הנאשם	סוהייל זרייק

החלטה

מבוא

1. הנאשם הודה בתיק זה בעובדות כתב אישום, אשר תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים (במ/1). לפיכך, קבעתי בהחלטתי מיום 28.1.15, כי הנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן - עבירה של תקיפת קטין, לפי סעיף 368ב(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין") ועבירה של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין. יוער, כי לא הרשעתי את הנאשם במועד הנ"ל בביצוע העבירות הנ"ל, זאת נוכח הסכמת המאשימה, כי בשלב הדיוני הנ"ל יימנע בית המשפט מהרשעת הנאשם בדין וכן יורה בד בבד בדבר שליחת הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן. הסנגור המלומד הטעים, במסגרת הדיון בפניי ביום 28.1.15, כי עברו של הנאשם נקי וכי הרשעה בדין עלולה לפגוע בהמשך עתידו המקצועי ומנגד, הבהירה באת כוח המאשימה במועד הדיון הנ"ל כי עמדתה, נכון למועד הנ"ל, היא להרשעת הנאשם בדין.

2. כעת לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם והעלאת טיעוני ב"כ הצדדים בפניי, כל שנותר הינו להחליט בשאלת אי הרשעת הנאשם בדין ולקבוע את רכיבי הענישה שיושטו עליו בתיק זה.

כתב האישום המתוקן

3. להלן עובדות כתב האישום שתוקן, כאמור, במסגרת הסדר הטיעון בין הצדדים:

ביום 23.7.08 שימש הנאשם כמציל בבריכת שחיה בסכנין (להלן: "הבריכה"), שאז רחצו בבריכה הקטינים ע.פ., יליד 1995 ומ.א. יליד 1994, זאת במסגרת שיעורי שחיה. בשעה 11:30, לערך, לאחר שהקטינים השפריצו מים מברז באזור הבריכה, לקח הנאשם את ע.פ. לבריכה הפנימית ושם היכה אותו,

באמצעות מצופים בראשו ובסטירות בפניו, וכן נתן לו אגרוף בגופו. מ.א., שנחלץ לעזרת חברו הוכה אף הוא ע"י הנאשם בידיו וזרוע שמאלית נשרטה והשתפשה. לאחר שהקטינים ברחו לכיוון מדריך השחייה, חמזה פוקרא, דלק הנאשם אחרי ע.פ. והיכה אותו שוב בסטירות בפניו והפסיק רק לאחר שחמזה אחז בידו ודרש ממנו להפסיק. במעשיו הנ"ל היכה הנאשם את הקטין ע.פ., שלא כדין וללא הסכמתו וכן היכה את הקטין מ.א. שלא כדין וללא הסכמתו ואף גרם לו לחבלות בגופו.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 45, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם הוא בעל תואר בוגר בהוראה ועובד מזה כ-15 שנים כמחנך בכפרו עילבון וכמורה לערבית ולספורט. בנוסף, עובד הנאשם כמאמן קבוצת נשים בכדורעף וכשופט באיגוד הכדורעף, זאת כהכנסה נוספת.

5. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם התנדב בעבר במשך כ-12 שנים במשמר האזרחי וכי הפסיק את התנדבותו הנ"ל, בעקבות פריצת דיסק בגבו.

הנאשם ציין בפני שירות המבחן, כי עבד במשך מספר שנים בחופשות הקיץ כמציל בבריכות. הנאשם סובל מלקות שמיעה ומסתייע במכשירי שמיעה בשתי אוזניו.

6. הנאשם ביטא בפני שירות המבחן צער וחרטה על מעשיו המתוארים בכתב האישום המתוקן ואישר, כי היה אמור לפעול אחרת. הנאשם סיפר לשירות המבחן, כי הרקע לביצוע העבירות נעוץ בהשתוללות הילדים בברכה ובחששו שמא התנהגות הילדים מסכנת אותם, כמו גם פעוטות אחרים ששהו בברכה.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שהביע צער וחרטה כנים. עוד מצוין בתסקיר, כי הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי וכי לא קיימים קווים אלימים באישיותו.

לפיכך, לא ראה שירות המבחן את הנאשם כנזקק להליך טפולי.

7. שירות המבחן התרשם בתסקירו, כי הרשעה בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקת הנאשם במשרד החינוך ובנוסף עלולה לפגוע בעבודת הנאשם כשופט וכמאמן בתחום הכדורעף, זאת נוכח העובדה שעליו להציג, לדבריו, מידי שנה, תעודת יושר לאיגוד הכדורעף.

8. לפיכך, ממליץ שירות המבחן לבית המשפט לשקול את אי הרשעת הנאשם בדין ולהטיל עליו בד בבד צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 240 שעות.

טיעוני ב"כ הצדדים

9. ב"כ המאשימה טענה לעונש בעל פה וכן הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (2/ת) ועתרה להרשעת הנאשם בדין בתיק זה.
- ב"כ המאשימה טענה כי הערך החברתי המוגן כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו ע"י הנאשם הינו - שלמות גופו, בטחונו וכבודו של הקטין, אשר ניצב חסר ישע אל מול האלימות המופגנת כלפיו. לטענתה, הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות בתיק זה חמורות ומצדיקות מתחם ענישה בטווח שבין מספר חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, ועד שנת מאסר בפועל, זאת בצד עונש של מאסר על תנאי ופיצוי כספי לקטינים. לטענתה, כל חטאם של הקטינים בא לידי ביטוי בכך שהשפריצו מים בבריכה ואילו הנאשם בחר בדרכי אלימות בלתי מידתיות וביצע את העבירות כלפי שני קטינים שונים, תוך שגרם לאחד מהם לחבלות. ב"כ המאשימה הדגישה כי תקיפת הקטין השני ע"י הנאשם באה בתגובה לניסיונו לסייע לקטין הראשון וכן כי הנאשם חדל ממעשיו רק לאחר התערבותו של חאמזה, מדריך השחייה. ב"כ המאשימה הטעימה כי הנאשם, מתוקף תפקידו כמציל היה אמון על ביטחונם ושלמות גופם של הקטינים בבריכה, ובהם המתלוננים.
10. ב"כ המאשימה טענה שאין בחלוף הזמן כדי להוות נסיבה לקולא בתיק זה, שכן הימשכות ההליך נבעה, לדידה, בעטיו של הנאשם. עוד הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה, כי הודאת הנאשם בכתב האישום המתוקן באה רק לאחר שהעידו כבר שני הקטינים-המתלוננים.
11. ב"כ המאשימה הוסיפה וטענה, כי הנאשם לא נטל בפני שירות המבחן אחריות מלאה למעשיו ותיאר השתלשלות עניינים, באופן שאינו עולה בקנה אחד עם עובדות כתב האישום המתוקן. ב"כ המאשימה ביקשה שלא לקבל את המלצת שירות המבחן במקרה שבפנינו, בצינה כי האינטרס הציבורי מחייב את הרשעת הנאשם עת שמדובר בעבירות אלימות כלפי קטינים. ב"כ המאשימה טענה, כי לא הוכח במקרה שבפנינו כי ייגרם לנאשם נזק קונקרטי כתוצאה מהרשעתו בדין. לתמיכה בעמדתה הגישה ב"כ המאשימה פסיקה (ראה ת/3).
12. בהינתן עברו הנקי של הנאשם והתסקיר החיובי בעניינו, עתרה ב"כ המאשימה להרשעת הנאשם בדין ולענישתו ברף התחתון של המתחם לו טענה, כאמור לעיל, זאת תוך הוספת רכיבי ענישה של מאסר על תנאי ופיצוי לטובת המתלוננים ולאחר הרשעת הנאשם בדין.
13. ב"כ הנאשם טען, כי כתב האישום המקורי בתיק זה הוגש כשנה וחצי לאחר האירוע מושא כתב האישום וכי כתב אישום מתוקן נוסף הוגש על ידי המאשימה ביום 28.6.12, זאת לאחר שנתגלה פגם מהותי בכתב האישום המקורי. לפיכך, טען ב"כ הנאשם, כי הימשכות ההליך אינה בעטיו של הנאשם, מה גם ששיבת הוכחות בתיק זה נדחתה מפאת בעיית תרגום דבריו של עד תביעה ודחיות נוספות נבעו מפאת מחלת ב"כ הנאשם ולא מרצון הנאשם למשוך את ההליך שלא לצורך. ב"כ הנאשם טען כי הימשכות ההליך גרמה לנאשם לעינוי דין.

14. עוד טען ב"כ הנאשם, כי הנאשם הוא אדם נכה מגיל צעיר וכי הוא מצוי על סף חרשות (לעיון בית המשפט הוצגה תעודת נכה של הנאשם). ב"כ הנאשם הוסיף וציין כי, חרף נכותו, הצליח הנאשם ללמוד הוראה, ספורט ולעבור קורסים, לרבות קורס הדרכה לנגישות לאנשים לקויי שמיעה וקורס חובשים. ב"כ הנאשם הוסיף, כי הנאשם אף התנדב במשמר האזרחי וכן הטעים כי הנאשם תרם את כל כולו לחברה (ראה התעודות שהוגשו וסומנו 1/נ ו-2/נ וכן 3/נ). ב"כ הנאשם הבהיר, כי לאחר פתיחת תיק זה, הופסקה התנדבות הנאשם במשטרה, לאחר 12 שעות התנדבות, ונלקח אקדחו של הנאשם. ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם חפץ לשוב ולהתנדב במשמר האזרחי ובמשטרה.

15. ב"כ הנאשם טען, כי נגרם כבר נזק מקצועי לנאשם כתוצאה מההליך המשפטי הננקט נגדו בתיק זה, זאת נוכח אי יכולתו להשתתף במכרז של משרד החינוך לתפקיד של סגן מנהל בית הספר בו הוא עובד. ב"כ הנאשם הטעים, כי אם לא יורשע הנאשם בדין תיפתח בפניו הדלת להשתתפות במכרזים מסוג דומה במשרד החינוך.

16. עוד טען ב"כ הנאשם כי מאז ביצוע העבירה עברה תקופה ממושכת של כ- 7 שנים וכן כי תוצאות האלימות כלפי הקטינים הן מינוריות לחלוטין. ב"כ הנאשם טען, כי הנאשם פעל במצב של לחץ, בהיותו מדריך שחיה בברכה ואמון על הצלת חיים. לטענת ב"כ הנאשם, פעל הנאשם, כאמור, תחת לחץ שהשפיע על שיקול דעתו, דבר שגרם למעידה חד פעמית של הנאשם.

17. ב"כ הנאשם הוסיף וטען, כי הנאשם הוא אב מסור לשלושת ילדיו וכי, חרף מוגבלותו, הוא תורם הן לילדיו והן לתלמידיו ולקהילה בכפרו. ב"כ הנאשם ביקש לאפשר לנאשם לפרנס את משפחתו, זאת בהיותו מפרנס עיקרי של המשפחה ומחשש שמא ההרשעה בדין תפגע בהמשך שילובו המקצועי. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהשית על הנאשם צו של"צ בהיקף של 240 שעות, ללא הרשעת הנאשם בדין. עוד הבהיר ב"כ הנאשם, כי הנאשם מוכן לפצות את המתלוננים.

18. הנאשם עצמו, בדבריו בפני בית המשפט, הביע חרטה על מעשיו והבהיר כי נגרם לו סבל רב במשך 7 השנים האחרונות כתוצאה מהיות תיק זה תלוי ועומד נגדו. הנאשם הבהיר כי כאדם נכה ניסה להתקדם, אולם נבצר ממנו לגשת למכרזים כסגן מנהל בית ספר וכמנהל מחלקת חינוך, זאת נוכח ההליך המשפטי הננקט נגדו בתיק זה. הנאשם הדגיש כי בכל המכרזים הנ"ל חייב המועמד להיות ללא הרשעה בדין והביע תקווה לשוב ולנהל חיים רגילים, כמו גם נכונות לפצות את המתלוננים.

דין והכרעה

19. תיקון מס' 113 מתווה את העיקרון המנחה כיום את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 ב לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראה ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12, לא פורסם). סעיף 40 ג' לחוק

העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 ט' לחוק העונשין.

20. ומהתם להכא:

הערך החברתי המוגן, אשר נפגע כתוצאה מביצוע העבירות בנידון דידן, על ידי הנאשם, הינו - שלמות גופם, ביטחונם וכבודם של הקטינים, אשר ניצבו חסרי ישע אל מול האלימות שהופגנה כלפיהם על ידי הנאשם.

בנקודה זו יפים דבריו הבאים של ביהמ"ש העליון בע"פ. 30/04 פלוני נ' מדינת ישראל: "הצורך להגן על קטינים חסרי ישע מפני מבוגרים הפוגעים בהם פגיעות אלימות מחייב מסר עונשי חד משמעי" (לא פורסם).

21. לפיכך, הדין עם באת כוח המאשימה בטיעוניה לעונש בפניי, לפיהם מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות האלימות שבפנינו כלפי קטינים יכול לנוע בין עונש של מספר חודשי מאסר בפועל, אף בדרך של עבודות שירות לבין עונש של שנת מאסר בפועל. ברם, בנידון דידן מן הראוי לבחון את שאלת אי הרשעת הנאשם בדין, כאמור בסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 הקובע כהאי ליסנא:

"הרשיע בית המשפט את הנאשם ולפני מתן גזר הדין ראה שיש מקום לתת לגביו צו מבחן או צו שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה, רשאי הוא לבטל את ההרשעה ולצוות כאמור."

22. תיקון 113 לחוק העונשין מאפשר בסעיף 40ד (א) לחוק הנ"ל לחרוג ממתחם העונש ההולם במידה ובית המשפט מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש כי ישתקם. שאלת אי הרשעת נאשם בדין נבחנה בפסיקת בית המשפט העליון, זאת על רקע הכלל בשיטת משפטנו הקובע, כי בגיר אשר ביצע עבירה - יורשע בדין, תוך שברי כי הימנעות מהרשעה בדין הינה חריג לכלל הנ"ל. ביהמ"ש העליון בפסק הדין בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (להלן "הלכת תמר כתב") קבע, מפי כב' השופט דורנר, את שני התנאים המצטברים הנדרשים להימנעות מהרשעת נאשם בגיר בדין, זאת כדלקמן: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (פ"ד נב (3) 337, בעמ' 341, ניתן ביום 21/8/1997). כן נקבע בסוגייה שבפנינו בע"פ. 2669/00 מדינת ישראל נ' פלוני, כדלקמן:

"נדרש איזון שיקולים, המעמיד את האינטרס הציבורי אל מול נסיבותיו האינדיבידואליות של הנאשם. בראייה כוללת נשקל, מן הצד האחד, הצורך במיצוי של ההליך הפלילי בדרך של הרשעת העבריין, כדי להשיג בכך, בין היתר, את גורם ההרתעה והאכיפה השוויונית של החוק."

שיקול ציבורי זה פועל במשנה תוקף, ככל שחומרת העבירה גדולה יותר, והנזקים לפרט ולציבור מביצועה גוברים.

כנגד השיקול הציבורי, נשקל עניינו של הפרט הנאשם, ובמסגרת זו נבחנים נתונים שונים הנוגעים אליו, וביניהם - טיב העבירה אותה עבר וחומרתה, עברו הפלילי, גילו, מצב בריאותו והנזק הצפוי לו מן ההרשעה. באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת עבריין" (פ"ד נד(3), 685).

עוד נקבע בסוגיית הימנעות מהרשעת בגיר בדין בע.פ. 5102/03 מדינת ישראל נ' דני קליין, כי:

"תכליתו של העיקרון הנוהג נהירה על פניה: הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית, והיא חוליה טבעית הנובעת מהוכחת האשמה בהליך הפלילי. הרשעת נאשם בעקבות הוכחת אשמתו מממשת את אכיפת החוק באופן שוויוני, ומונעת איפה ואיפה בהחלת ההליך הפלילי. . . ההרשעה הפלילית של נאשם שאשמתו הוכחה ותוצאותיה הן מרכיב חיוני בהליך הפלילי; הן נועדו למצות את תכליותיו המגוונות: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוסרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת. . בנסיבות חריגות ומיוחדות, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם באם יורשע, ובהתחשב במכלול הנתונים הרלבנטיים לעניין, ניתן לעשות שימוש בסמכות אי ההרשעה. לצורך כך, יש להתחשב, מצד אחד, במשמעותה של העבירה שנעברה מבחינת השלכתה על הנורמות החברתיות והמסר הציבורי המתחייב מהן. מצד שני, יש לתת את הדעת לנסיבות אישיות שונות הקשורות בנאשם - גיל, עבר קודם - אם נורמטיבי אם לאו, נתונים שונים הקשורים למצבו האישי והבריאותי, והשפעת ההרשעה על סיכויי שיקומו. מעבר לכל אלה, יש גם לשקול במבט רחב את השפעת אי ההרשעה על ההליך הפלילי בכללו, ואת המסר החברתי שאי ההרשעה טומן בחובו בנסיבות העניין הספציפי"(לא פורסם, ניתן ביום 4/9/2007).

23. ומן הכלל אל הפרט:

בחינת נסיבותיו של תיק זה, לרבות נסיבות ביצוע העבירות, וכן בחינת נסיבותיו של הנאשם, לרבות הפגיעה הצפויה בעתידו המקצועי של הנאשם אם יורשע בדין, מצדיקות לדידי, הימנעות מהרשעת הנאשם שבפנינו בדין. ודוק, הנאשם ביצע את העבירות מושא כתב האישום המתוקן לפני פרק זמן ניכר

של כ- 7 שנים, ומאז ועד כה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים במשטרת ישראל. אינני מתעלמת מחומרת עבירות האלימות שביצע הנאשם כלפי שני הקטינים, כמו גם מכך שאחד הקטינים, מ.א., נחבל כתוצאה מתקיפתו ע"י הנאשם. ברם, מנגד, מן הראוי ליתן את הדעת, לקולא, לכך שהנאשם פעל עת שהיה נתון בלחץ רב, בהינתן האחריות הכבדה שהיתה מוטלת על כתפיו כמציל בברכת השחייה ועל רקע התנהלות הקטינים בברכה, דבר שהגביר את העומס הרגשי בו היה נתון הנאשם. בנקודה זו יש לציין כי יש ליתן משקל, במסגרת בחינת נסיבות המקרה, לנכותו של הנאשם שהינו חירש, דבר שמן הסתם הגביר את תחושת הדחק בה היה נתון הנאשם בעת הרלוונטית. ודוק, הנאשם שבפנינו היה חייב לגלות עירנות יתרה במסגרת מילוי תפקידו כמציל בברכה ואילו התנהלות הקטינים הפריעה לנאשם במילוי משימתו כמציל חיים, אם כי ברי לכל שמעשי הנאשם כלפי הקטינים ראויים לגינוי. הנאשם עצמו הביע חרטה רבה על מעידתו החד פעמית המלווה אותו וגורמת לו לסבל רב תקופה ממושכת של כ- 7 שנים.

עוד אוסיף במסגרת זו, כי הפגיעה שנגרמה לקטין שנחבל אינה משמעותית (זרועו של הקטין נשרטה והשתפשה ולא מעבר לכך).

24. בנסיבות הנ"ל, ובהינתן עברו הנקי ללא רבב של הנאשם, נסיבותיו האישיות, חרטתו הכנה והאמיתית וכן חלוף הזמן הרב מאז האירוע, הרי שניתן במקרה שבפנינו לוותר על הרשעת הנאשם בדין, מבלי לפגוע באופן משמעותי בשיקולי הענישה האחרים, זאת בכפוף לבחינת הפגיעה האפשרית בעתידו המקצועי של הנאשם כתוצאה מהרשעתו בדין.

25. בחינת האמור בתסקיר שירות המבחן, כמו גם בטיעוני ב"כ הנאשם בפניי, מלמדת כי הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע משמעותית בהמשך עתידו המקצועי. ודוק, מתסקיר שירות המבחן עולה התרשמות כי הרשעת הנאשם בדין עלולה לפגוע בהמשך העסקת הנאשם העובד במשרד החינוך כמורה בבית ספר. יתרה מכך, ב"כ הנאשם הבהיר בטיעוניו בפניי, כי הנאשם ביקש להשתתף במכרז לתפקיד סגן מנהל בבית הספר בו הוא עובד בכפר עלבון, אולם הובהר לו מפורשות כי השתתפותו במכרז אינה אפשרית על רקע היות תיק זה תלוי ועומד נגדו. ב"כ הנאשם והנאשם הטעימו בפניי, כי אי הרשעת הנאשם בדין תוכל לסלול בפני הנאשם את הדרך להתקדמותו המקצועית. ב"כ הנאשם אף ציין, כי הנאשם התנדב בעבר 12 שנים במשטרת ישראל ובמשמר האזרחי, דבר שהופסק על רקע ההליך המשפטי הנוכחי הננקט נגד הנאשם. שירות המבחן הוסיף בתסקירו, מפי הנאשם, כי הרשעה בדין עלולה לפגוע גם בעבודת הנאשם כשופט וכמאמן כדור עף, זאת נוכח הידרשות הנאשם להציג מידי שנה תעודת יושר באיגוד הכדור עף.

26. די במכלול הטעמים הנ"ל ואף בחלקם כדי ללמד שהרשעת הנאשם בדין בתיק זה עלולה לפגוע משמעותית בעתידו המקצועי של הנאשם ולהביא לפגיעה חמורה בשיקומו, כנדרש בהלכת "תמר כתב".

לפיכך, בנסיבות המיוחדות שבפנינו, עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין חשיבות ההרשעה לאינטרס הציבורי לבין עוצמת הפגיעה הצפויה לנאשם אם יורשע בדין. אשר על כן, ובהתחשב במכלול הנתונים

שבפנינו, ניתן וראוי לעשות שימוש במקרה דנן בסמכות בית המשפט ולהימנע מהרשעת הנאשם בדין.

27. סיכומו של דבר, ובתיתי את הדעת להודאת הנאשם לאחר תיקון כתב האישום באופן המקל עימו, הריני לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהורות בדבר אי הרשעת הנאשם בדין, זאת תוך הטלת צו שירות לתועלת הציבור על הנאשם בהיקף של 240 שעות, כאמור בתסקירו המשלים של שירות המבחן, לפיו יבוצע צו השל"צ במחלקת הספורט בכפר עילבון בתפקיד של מאמן ספורט בקבוצות של ילדים, נוער ומבוגרים.

בד בבד, הריני להורות לנאשם לפצות את שני הקטנים ע.פ. ומ.א., שהינם כיום בגירים, כדלקמן:

הנאשם יפצה את ע.פ., אשר לא נחבל במהלך האירוע, פיצוי בסכום של 2,000 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשם עבור ע.פ. בקופת בית המשפט עד ליום 20.7.15.

הנאשם יפצה את מ.א., אשר נגרמו לו שריטה ושפשוף בזרועו, פיצוי בסכום של 2,500 ₪, אשר יופקד ע"י הנאשם עבור מ.א. בקופת בית המשפט עד ליום 20.7.15.

הנאשם מזהר בזה, מכוח סעיף 71א(ה) לחוק העונשין, כי אם לא ימלא אחר צו השל"צ והצו יופקע, אזי יהא צפוי להרשעתו בדין ולגזירת דינו בהתאם לחומרת העבירות ולנסיבות העניין.

המזכירות תמציא העתק מהחלטה זו לשירות המבחן. המאשימה תמציא העתק מהחלטה זו לע.פ. ולמ.א. וכן תמציא את פרטיהם במזכירות בית המשפט תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים.

ניתנה היום, ג' בסיוון תשע"ה, 21 במאי 21 מאי 2015, במעמד ב"כ המאשימה, הנאשם וסנגורו.

רונית בש , שופטת